

۴۲ - یاران چون از این جهان بجهان

دیگر روند

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۴۲ - یاران چون از این جهان بجهان دیگر روند

یاران چون از این جهان بجهان دیگر روند مانند طفلیست که از رحم مادر، مسکن تنگ، باین جهان پرآب و رنگ آید. تا مرغ در قفس است از فضای گلستان و طراوت چمنستان و لطافت بوستان و حلاوت دوستان خبر ندارد و چون پرواز نماید از هر طرف نغمه و آواز شنود و با مرغان چمن دمساز گردد آواز رود و عود شنود و در ظلّ مقام محمود در آید با طیور شکور همدم و همراه گردد و یا لیت قومی یعلمون بر زبان راند. لهذا باید از احزان بیزار شد و از تأسّف و حسرت آزاد گشت بشکرانه الطاف ربّ ودود پرداخت که فیض ایمان و ایقان مبذول داشت اکیل هدایت کبری بر سر نهاد و ردای موهبت عظمی در بر کرد پر و بال صعود عطا نمود و بشاخسار ملأ اعلی پرواز داد. و بجهت ازدیاد روح و ریحان آن پدر مهربان در حدیقه رضوان باید انفاق در مواقع برّیه نمود فقیران را بخشش نمود و یتیمان را نوازش کرد عاجزان را دستگیری نمود بیچارگان را اعانت و رعایت کرد.

ORIGINAL

AUDIO